

ИВАН ПОРТАЛСКИ
КОСМОФАНТАЗИЈА С ИЗВОД

chitanka.info

Новата 40 000 година роботите ознаменуваха с една феерична венецианска вечер на космически звездолети сред мъглявината на галактиката α -Плюкътър секунд (засега още неизвестна на науката). Празниците продължиха и след завръщането на Земята, където добиха по-прозаичен характер, т.е. превърнаха се в масово пиянство, което продължи няколко месеца. Резултатът беше печален — около 30% от роботите умряха от повреждане на черепните транзистори. Това имаше известно отрезвяващо въздействие. Беше свикана конференция и макар че делегатите бяха махмурлии, трагичните резултати от празниците бяха констатирани почти тутакси. Образуван беше КССР (Комитет за спасение на световното роботство), който взе решение за интензивно размножаване на роботите, с цел да се попълнят загубите. И тогава изведнаж стана ясно, че това е невъзможно — този твърде деликатен процес не беше програмиран. Избухна масова психоза, която отне живота на още няколко процента работи (самоубивайки се, те направиха късо съединение на акумулаторите си).

Тогава КССР реши да се обърне за помощ към хората — от 30000 години те деградираха в резервати, където роботите ги бяха натикали и само от време на време вземаха по някой човек за антропологическите си колекции. Роботите преговаряха с много учени човеци, но последните бяха непреклонни — никаква помощ за потисниците! Най-после представителите на КССР откриха в една невзрачна кръчма добре окосмен човешки екземпляр в много окаян вид (между другото страдащ и от несподелената любов към една работка), който срещу един голям коняк се съгласи да програмира размножаването. Роботската радост нямаше край. Заобиколен с грижи, брадатият субект пристъпи към изпълнението на задачата си, с която се справи удивително бързо. (Институтски навици, какво да се прави). След това се започна прилагането на размножителната процедура, която внезапно доведе до поголовното измиране на роботите. Брадатият кибернетик беше допуснал грешка, дължаща се на елементарно незнание. Хората бяха свободни!

20 000 години след това стърча монументалния паметник на спасителя на човечеството.

Извод: Ей, студенте-техничар, не си давай много зор с науките! Човечеството понякога има нужда и от безграничното ти невежество.

Публикувано във вестник „Технически авангард“, брой 82-83/1969 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.